

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt s'ndags, s'donderdag en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
 » » » » 8 fr. buiten » » » »
 Een blad afzonderlyk 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel 13 »
 De reklamen 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht dudeljk mit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DE LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeliger conditien.

TONGEREN, DEN 7 JANUARY.

Terwyl de ministerieele party in België van de katholieke kerkhoven eene gemeenzame begraefplaats poogt te maken, in welke de lyken der persoonen van allerhande godsdienst en gezindheid ondereen zouden begraven worden, blyven de protestantsche landen het voorbeeld geven der vryheid in zake van begrafenis. Aldus in de Vereenigde-Staten, volgens melden van den Times van New-York van 18 december 1863, heeft men eene som van 12,000 dollars toegestaan voor het oprigten van een gedenksteen op het kerkhof van den Kalvarieberg, ter plaats bestemd voor het begraven der KATHOLIEKE soldaten (THE CATHOLIC SOLDIERS GRAVE PLOT). Het gouvernement bekrachtigt daerdoor, gelyk men ziet, het grondbegin van de afscheiding der begraefplaatsen, volgens de gezindheden, tot zoo ver zelfs dat deze scheiding zich uitstrekt tot het leger.

Men schryft uit Brussel den 2 January:

« De koning is donderdag avond van zyn kasteel van Ardennen terug gekomen, maer hy heeft ter gelegenheid van Nieuwjaersdag niemand anders ontvangen dan III. KK. III. de hertogin van Brabant, hare kinderen en den graef van Vlaenderen.

» De ministers zyn niet ontvangen geweest.

» De tweedragt die er bestaat tussehen de kroon en het kabinet, is aen niemand onbekend en wordt ook door niemand geloofend; de koning wil, dat men ophoude met de gemoederen op te jagen: « zy hebben noodig zich te bedaren » zegt Zyne Majesteit by elke gelegenheid, en 't is ook in dezen zin dat de vorst gestadig werkt.

» De uitslag der kiezingen van Brugge welkdanig hy ook zy, zal niets aen die koninklyke gesteltenis veranderen, en al zou M. Devaux gekozen worden, het ministerie zou daerom niet vaster staen. Wel integendeel, de oppositie zou den stryd met des te meer krachtigheid hernemen, en den eenen of anderen morgen zou men het ministerie tussehen twee stemmingen verworwd vinden. Houdt voor zeker, dat het den tegenwoordigen zittig niet meer zal uitdoen.

» Een gedeputeerde der linkerzyde dien ik gisteren sprak, zegde my dat « de ministerieele zaken te Brugge niet goed stonden. » Dit wil ik gemakkeljk gelooven, want de kiezers van Brugge en deszelfs distrikt, hebben het gevoel van hunnen pligt, en al niet meer dan de kiezers van Frankryk, zyn zy genegen het ministerieele jok te ondergaen, en de beleediging van kiesonkoopers voor een kompliment te aenveerden.

In eenen brief door den minister van binnenlandsche zaken aen de gouverneurs uitgeveerdigd, verzoekt hy die funktionnarissen te doen herinneren, dat de jagt op de patryzen den 31 dezer des middernachts gesloten is; die op het waterwild zal den 1 mei, en die met groot geraes en zonder vuerwapens den 15 april gesloten worden; dat elk ander soort van jagt te rekenen van 31 January 1864, zal ophouden toegelaten te zyn.

In de zitting van gisteren van den gemeente-raed heeft de installatie plaats gehad van M. Jaminé als burgemeester, M. Frère als schepen, en M. Oscar Schaetzen als raedslid.

Des avonds heeft de musiek-societeit aen MM. Jaminé en Frère eene serenade gegeven.

Verschrikkeljke schipbreuk. — 350 slagtoffers.

Over eenige dagen heeft er in de Noord-zee eene verschrikkeljke schipbreuk plaats gehad, welke het leven aen 350 persoonen heeft gekost. Eer der passagiers, die als by mirakel aen een gewissen dood is ontsnapt, verhaelt ten dien opzichte het volgende in eenen brief door hem aen eenen vriend gezonden:

« Het was in den nacht van donderdag tot vrijdag, dat de ramp plaats had, 300 persoonen, waeronder zich de

kapitein en de geneesheer van het vaertuig bevonden, zyn in de golven omgekomen. De *Wilhelmsburg*, was een der grootste schepen van Hamburg; van dit vaertuig is slechts het achterste gedeelte overgebleven, hetwelk alleen zyn behoud aen zyn sterke bouwving verschuldigd was.

» Over veertien dagen hadden wy Stade verlaten, en wy waren 315 passagiers in getal. Nauwelyks waren wy in zee gekomen of er begon een westerwind te waaijen. Dezelve duurde verscheidene dagen voort en werd allezins hoe heviger. Verre van voorwaerts te gaen, werd het schip naer de kust gedreven. In den nacht van donderdag tot vrijdag was de wind zoo hevig geworden, dat de zeilen welhaest tot flarden gescheurd waren. Wy vreesde elken oogenblik door den val der masten verbrjzeld te worden.

» Het vaertuig kraakte, alsof het vaneen wilde splyten. Dewyl het roer gebroken was, kon men het niet meer besturen. Des nachts ten 1 uur deed de kapitein peilen; men bevond 17 voet water in het ruim, en het schip had eenen diepgang van slechts 18 voeten. Wy waren verloren. Na eenige oogenblikken ontwaerden wy een hevigen schok en *Wilhelmsburg* was gestrand. De masten werden afgekapt; de stukken ervan vielen op het dek en maakten in hunnen val groote gaten, waardoor het water stroomde.

» Plotseling hoorde men een verschrikkeljk gekraek het vaertuig was in het midden doorgebarsten; al de persoonen, welke zich op den voorsteven bevonden verdwenen in de golven. In minder dan eenige minuten hadden 350 persoonen den dood gevonden. Ik bevond my met andere persoonen op den achtersteven. Het schouwspel, dat wy voor ons hadden, is onmogelyk te beschryven; mannen, vrouwen en kinderen vlotteden een oogenblik boven het woedende water en verdwenen vervolgens voor altoos.

« Wy konden niets verrigten. Op een dergelyk oogenblik denkt men slechts aen zichzelf en aen de zynen. Wy wierpen ons in eene boot, en wy ontwaerden rondom ons slechts dooden en gekwetsten. De kapitein was onder het getal der dooden. Daer wy in de boot opengedrongen waren, verwachtten wy ons elken oogenblik in de golven te zullen verdwynen. In dien toestand hebben wy den nacht doorgebracht.

» Ten 7 ure 's morgens zagen wy eene boot, welke naer de kust vaerde; dezelve kwam voort van een vaertuig hetwelk even als het onze verongelukt was, en de ekwipage ervan bevatte. Wy zwommen naer de kust en toen wy dezelve bereikt hadden werden wy des anderendaegs ontmoet door persoonen, welke ons in rytuigen naer een der naburige dorpen voerden. Vandaer bragt men ons naer Harlingen en morgen vertrekken wy naer Amsterdam.»

Verleden dingsdag avond is de genaemde Kirsch, photographe en steendrukker van Luik, in de Mombestraet te Tongeren van eene geraektheit getroffen. Men heeft hem dadelyk naer zyn logement gedragen, alwaer hy ondanks alle zorgen, overleden is.

— De koning en de graef van Vlaenderen zyn donderdag het kasteel der Ardennen, te Brussel terruggekeerd. Z. M. heeft zich onmiddelyk naer het kasteel van Laeken begeven.

— Men had gezegd, dat de hertog van Brabant het strenge jaertyde te Nizza zou doorbrengen; maer de prins heeft Menton voor zyn winterverblyf gekozen, waer hy reeds grinstaleerd is in het *Grand Hôtel de la Paix*. Den 27 december heeft Z. K. H. de prinses van Monaco ontvangen, welke zooals men weet aen een der voornaemste familiën van België, die van M. de Merode behoort.

— Generaal Capiaumont heeft van Z. H. den Paus, het brevet ontvaangen, t welk hem benoemt tot kommandeur der orde van Pius IX.

— Men schryft uit Oostende, 4 January: Het is heden eene maend geleden dat onze visschersvloot vertrokken is, om hare gevaerlyke zeetogten te doen, ten einde het dagelyksche brood te verschaffen aen talryke familiën. Het weder was slecht, maer de nood dwingt en de visschers mochten niet aarzelen om in zee te gaen. Zooals wy gemeld hebben, zyn er verscheidene vaertuigen nog niet terug gekeerd en die men als verloren mag achten. *Negen-en-twintig* visschers hebben naer alle waerschyndlykheid het leven verloren, waardoor er zes en veertig weezen zonder middelen van bestaan blyven.

— Men schryft uit Dendermonde, 5 January:

Ziehier eenige nieuwe byzonderheden over den moord die op Nieuwjaersdag te Massemen-Westrem gepleegd is:

H. Serlippens en Pieter Roeland, aen tafel gezeten in de herberg *de Dry Koningen*, hadden veel gedronken, toen zy met elkaer begonnen te wedden, dat ieder van hen in de goede gunst stond van de dochter uit de herberg. De

winnaer zou eene dubbele maet jenever hebben. Aenzocht om te spreken, verklaerd het meisje zich ten voordeele van Serlippens. Roeland weigerde de wedding te betalen; de winnaer wilde hem doen betalen, en aldus geraakten beide in twist en aen het vechten.

De herbergier zette de vechters buiten, maer welhaest daerna werd er op de deur geklopt; men deed open en P. Roeland verscheen, gansch met bloed bedekt en schier half dood. Men bragt hem in de herberg; waer hy nog nauwelyks deze woorden kon uitbrengen: « Haire heeft my met een mes gesteken. » Hy viel buiten kennis en, na verloop van een uur, gaf hy den prest. »

Men had eerst gezegd dat het Roeland was die zynen tegenstrever met zyn mes gesteken had; dat is valsch, want dit mes heeft men ongebruik in den zak van het slagtoffer gevonden. Het mes waermede de woude werd toegebracht, hoorde toe aen den moordenaar zelve. De pligtige heeft alles bekend, en hy toont het grootste leedweezen over de misdied, welke hy onder den invloed van den drank begaen heeft.

— De *Monteur* van heden bevat een koninklyk besluit, waerby aen den genaemden Andries Mertens, geboren den 26 april 1783, een jaarlyks pensioen van ACHT FRANCS wordt toegestaan. Mertens is boschwachter geweest van den 17 January 1845 tot den 31 October 1853, dus ruim 18 jaren, alsdan werd hy door de provinciale kommissie voor gebrekkelykheid, aengedood om op pensioen gesteld te worden. Thans is Mertens 80 jaer oud en wat kan hy nu met een pensioen van 8 fr. aenvaangen?

Politieke verrekkyker.

Sedert lang had men niets meer gehoord omtrent de kandidatuur van prins Max van Oostenryk tot den mexikaenschen troon. Thans spreekt men er meer dan ooit van en zelfs zou de zaak zoo verre gevoorderd zyn dat de prins op het punt zyn zou naer Vera-Cruz te vertrekken.

Zoo de jonge vorst zyn voornemen moest voltrekken, dan wenschen wy hem en zyne vrouw een beteren uitslag en gewilligere onderdanen dan den welken koning Georgius in Griekenland gevonden heeft.

Wy deelen verder de jongste berigten mede omtrent de bolsteinsche kwestie.

Europa moet niet vergeten dat zoo het met angst de aenstaende lente te gemoet ziet, er een souverein bestaat die voldaan is. Die souverein is keizer Alexander van Rusland.

Hooft wat een korrespondent uit St-Petersburg aen de *Independance* schryft:

« De keizer, zegt hy, schynt sedert eenigen tyd in zeer goede hum te zyn. »

Waerom dan? De korrespondent gaet ons het leeren:

« Alexander is zoo voldaan over de troepen die terug-komen van het toneel des oorlogs dat hy ze by elke gelegenheid feest. De retmalen en danspartijen volgen elkaer op. »

Wy verkorten die beschryving om den walj onzer lezers niet al te zeer op te wrekken by het zien van dien Tartare die zich verheugt omdat zyne slaven onmeedoggend het poolsche bloed hebben doen stroomen. Dat men dan nog spreke van de edelmoedigheid van dien Baskir die keizer Alexander heet.

De heldhaftige geestelyke Mackiewicz, hoofd van het 1° opstandelinge korps in Litaunen, is den 28 december te Kown opgehangen. Dat zyn brud Mourawiew naer St-Petersburg ga, hy mag rekenen op de gunst van zynen meester en hy zal kunnen eten en dansen naer herte lust.

Een berigt uit Weenen spreekt van wapingen in de Donau vorstendommen. Talryke afzendingen van wapens zyn naer die streken gedaen geworden uit de fabrieken van Frankryk en België. Men wil eene betrekking zien tussehen die voorbereidels en de beweging welke men in Italië en Hongarye bespeurt. Die geruchten zyn misschien voorbarig, doch het zou onvoorzigtig zyn er geene rekening van te houden.

De laeste berigten uit San-Domingo bevestigen de voordeelen behaald door de spaensche troepen. De opstand, zegt de *Correspondencia*, is gansch ontmoedigd. Dey zynere hoofden hebben zich onderworpen en verscheidene detachementen hebben de wapens niêrgelegd. Zoohaest de regens zullen opgehouden hebben, welke de bosschen en de streken, waer de oproerlingen zich verscholen houden, ontoegangbaer maken, zal de laeste slag aen de nog weerstand biedende benden worden toegebracht. De Spanjaerden ontvangen overigens gedurig hulp; Cuba alleen heeft 12,000 man afgezonden.